

Pavel Florián

Sofie (15 s): Životní cesty často přinášejí nečekané zvraty. Příběh Pavla Floriána, narozeného 3. října 1959 v Karlových Varech, utvářely nejen proměny české společnosti, ale také jeho vášeň pro fotbal.

3:18-3:31

*Jako v dorostu jsem to dotáhl **jakoby** na dorosteneckou ligu. **A** to byla nejvyšší soutěž **teh** tehdá. A pak už jsem nenastoupil, protože jsem měl zranění kolene.*

3:04-3:09

Což mě vyřadilo z aktivní činnosti sportovce.

Bella (15 s): Na sport ale nezanevřel a na učilišti, kde studoval obor automechanik údržbář, se zúčastnil spartakiády. To byla velká sportovní akce pořádaná každých 5 let v socialistickém bloku.

21:30-21:56

*Pak od září až **do léta** do června jsme nacvičovali. **A** byli jsme vybráni, **což bylo taky už hezký**. **A** ten zážitek jet **jako** do Prahy na ten velký stadion strahovský, to fakt bylo pěkný.*

Nikol (14 s): Po vyučení nastoupil na Střední školu SNB. S těmito represivními složkami, které brutálně zasahovali při různých akcích, se zúčastnil pohřbu prezidenta Svobody.

6:00-6:36

***A** na Pražském hradě se s ním loučila veřejnost. **A** přijeli za ním **ještě z Dukly jakoby** z bojiště z Dukly **různý ty** spolubojovníci, starý babičky, dědečkové. **A** tenkrát jsem viděl **takovou tu** zrudnost **toho socialistického, komunistického** režimu, v tom, že oni je nepustili **k tý k tomu katafal** ani k tomu katafalku **jako** jejich bejvalýho **vlastně** spolubojovníka a vzoru.*

Helča (13 s): I tato vzpomínka ho později odradila od vstupu do KSČ. Po přestěhování do Poděbrad pracoval v letech 1981 až 1996 ve sklárnách Bohemia jako automechanik.

16:18 – 16:30

Soused, co bydlel v baráku, mi tenkrát řekl, že pokud nevstoupím do KSČ, takže moje děti nebudou moct studovat. A ten člověk žije v pohodě furt dál.

Sofie (4 s): Změny po listopadu 1989 uvítal, ale do Prahy nejel.

27:15 – 27:26

Když člověk měl rodinu, tak už byl vopatrnej. Jo přece jenom ten režim byl jakoby zruďnej, že se mohlo stát cokoliv.

27:30 – 27:50

Naší rodiny se to trošku dotklo. Manželka měla vlastně sestřenici a její syn he herec, tak ten byl na těch demonstracích a dostal přes záda pěkně naloženo, když byl na té Národní třídě.

28:14–28:25

Tady se to konalo hlavně jak je Lázeňský dům Libenský, tak přímo tam. Ale lidi si hrozně převlíkali rychle kabáty.

28:52–29:27

Začali tleskat, začali se angažovat. no, a to byli lidi, který dělali třeba ředitele školy, neříkám tady na Valech, ale jsem měl takovýho souseda, ten dělal ředitele jedný školy tady z Poděbrad. A on měl i vysokou školu, ale ne jako on, ale vedl vysokou školu, a to bylo to samý. Taký si převlíkl kabát, najednou byl v občanském fóru.

Bella (5 s): Pan Florián žije v Poděbradech dodnes.

A jeho vzkaz mladé generaci?

40:14 – 40:38

Aby se učili, aby každý našel smysl svého života, aby to někam dotáhl, aby se měl dobře, a aby si vážil v rodině svých nejbližších.

Červené části bychom vystříhali v Praze. Mělo by se to díky tomu vejít do 3 minut.